

BŘEVNOVAN

Na tradiční pohodové akci Pálení čarodějnic 30. 4. a První Pivní máj 1. 5. 2024 u kláštera zve srdečně Spolek břevnovských živnostníků

Duchovní správci na Bílé Hoře

Vernisáž slavného sladkého obrazu

Hřiště Unionu opět ožilo

ZŠ a MŠ J.A. Komenského brzy v novém kabátě

Foto: Potulný Břevnovan

Páska se přestříhla. Na Dědině byla otevřena od 3. 4. nová pošta Partner Plus, která vznikla na základě požadavku občanů, kteří přišli o svoji poštu původní. Služby budou stejné jako na běžné poště, bude fungovat i balíkovna. O nápravu se rychle postaralo vedení MČ Praha 6, a to je třeba ocenit. Adresa nové pošty jest: Drnovská 116, konečná tramvaje č. 20 a 26.

Vrací se nám vítězná Vanda. Na halovém mistrovství Evropy 2024 v Toruni získala starostka břevnovského Sokola Vanda Marušová v hodu oštěpem titul mistryně Evropy v novém českém i evropském rekordu v kategorii W 70. Pěkného úspěchu dosáhl i její manžel, Vladimír Srb, člen TJ Sokol Kbely, který si přivezl ve stejné disciplíně stříbro. Oběma blahopřejeme!

Zajímavost pro vás **153**

Do hospody U Štraubů v Břevnově nebylo daleko, byl to poslední dům ve Fastrově ulici. V malém sále asi pro 30 lidí se scházeli spolkaři, např. klub cyklistů, kteří odtud vyráželi na společné výlety. Chodili sem i ti, co byli raději stranou hlavní ulice, byla zde útulná zahrada. Na jedné fotografii je např. známý stavitel Vilém Ptačinský, který si zde hraje s hříbětem, které sem přivedl někdo ze sousedů. Pohodová hospoda a bytelné stavení vydrželo do poloviny 50. let minulého století, kdy muselo být vše zbořeno a pak se zde na volném place řadu let prodávaly o Vánocích stromky. Ale to jistě pamatujete...

Lístek z archívu

Zámek Konopiště 1914. Ferdinand de Este, příští císař velkého evropského státního útvaru s 52 mil. obyvatel, šel za svým srdcem. Na jednom z plesů v Prešpurku, dnešní Bratislavě, se seznámil s dvorní dámou Žofií Chotkovou, dcerou bývalého pražského místodržitele a mecenáše hraběte Chotka. Nerozpakoval se ji požádat o ruku i když mu to po celá léta způsobovalo značné příkoří. Dvůr v čele s císařem je totiž okázale ignoroval. Nikdo ze všech dvorských potentátů tehdy netušil, že zlehčení jeho ostrahy v Sarajevu znamená i jejich konec. Před osudnými manévry v Bosně v červnu 1914 hraběnka Chotková v neblahé předtuše naléhavě rozmlouvala manželovi cestu do Sarajeva. Nakonec se rozhodla, že ho neopustí. V automobilu zemřeli současně. Hraběnka Chotková měla pověst velmi krásné a kultivované ženy. Pocházela ze starobylé české šlechtické rodiny a české zemi přála. Je možné, že by nové státoprávní uspořádání Rakousko – Uhry – Čechy byly na pořadu nové mocenské vlády v čele s následníkem Ferdinandem Habsburkem. Jenže přišel ten nesmyslný sarajevský atentát. Před 110 lety.

Pavel Krchov

**Uzávěrka příštího čísla jest:
v pondělí 3. června 2024**

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOČ
PETŘINY

POHOŘLEC
RUZYNĚ
ŘEPY
STRĚŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6
První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 35. číslo 3 – 4/ 2024
Datum uzávěrky: 2. dubna 2024

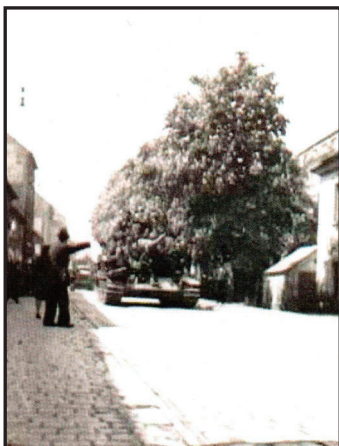
Vydává Vydavatelství a redakce časopisu
Břevnovan • Adresa: Bělohorská 195/147,
169 00 Praha 6 – Břevnov
e-mail: krchov@seznam.cz,
www.brevnovan.obadalek.cz

• Povoleno odborem kultury NVP r. č.
50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin
aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov,
mobil 732 243 922

• Grafická úprava: F. Horák • Foto:
Mgr. P. Krchov, M. Wágner a dopisovatelé •
Ilustrace: M. Wágner

Otištěné názory nemusejí být totožné se
stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů
odpovídají autoři článků.

Časopis vychází s finanční podporou ÚMČ Praha 6
Naše konto: 1939122339/0800

V dnešním Kvartetu k výročí konce války: ještě by se našel u Kaštanu strom, který pamatuje rok čtyřicátý pátý a dunění tanků sovětské armády na dlážděné Bělohorské ulici. Kdopak se jich tenkrát bál? Jest tomu 79 let. – Tak jako každý rok v zahradě kláštera vypučily větve tisíc podél cesty ke kapli Josefa. Kdysi byla cesta nazývána špalírem Marie Terezie. – 22. února byl v prodejně Pollesí na Bělohorské 89 slavnostně vystaven legendární obraz malých cukrářů a velkého dortu. Na snímku je předseda Spolku Pro Břevnov Michal Volf při zahájení. Přijďte se podívat! – Je neděle 7. dubna 2024, za pět minut jedenáct. Před Kaštanem se sešla skupinka příznivců sociální demokracie, aby si připomněla 146. výročí založení své strany právě u nás v Kaštanu. Pod informační desku pověsili na skobu kytku růží a něco si krátce pověděli. Vzpomínka trvala jen několik málo minut a účastníci byli pryč. Ale nezapomněli.

Zpravodajství Břevnovana

● **Z kláštera** • Co přinesl letošní březen? Konec zimy, kdy je tepleji a jaro přichází. Postupně se vracejí první ptáci z dalekých krajů. Ostatně, na sv. Řehoře, čáp letí přes moře. Zahradkáři se už těší a okukují stromy a záhony. S jarem přicházejí i Velikonoce se svými pojmenováními a výklady, které už jen málokdo zná. Co jest neděle černá, prázdná, kýchavá, družebná, smrtelná a květná. Jen ta se ve farnostech drží. Následuje velikonoční týden se Škaredou středou Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem, Bílou sobotou, neděle a Pondělí velikonoční. A jak čas běžel v našem klášteře? • **2. března 2024** v 18 hodin Pater Václav Snětina sloužil v bazilice zástupní mši sv. k 30. výročí úmrtí za písničkáře Karla Kryla. • **3. 3.** sloužena bohoslužba pro děti. Účinkovala břevnovská schola pod vedením M. a P. Salákových, na varhany doprovázel JUDr. Jiří Lifka. • **5. 3.** oslavil P. Benedikt Kolaja 52. narozeniny. Týž den od 19 hodin se uskutečnilo další Setkání nad biblí ve Vojtěšce pod vedením S. Skřivánkové. • **6. 3.** oslavila Věnceslava Snětinová, maminka Patera Václava Snětiny a varhanice kláštera 80. narozeniny. • **8. 3.** od 18 hod. slouženo requiem za P. Fr. Hochmana. • **11. 3.** od 19.45 v bazilice konány Modlitby Taize. • **13. 3.** uplynulo 11 let služby papeže Františka. • **19. 3.** v Tereziánském sále od 19 hodin zazněl koncert v podání Štěpána Raka. Týž den vystoupily sbory Josef a Vocalica. Vítězek věnován organizaci UNICEF pro vzdělávání dětí. • **21. 3.** při bohoslužbách oslaven patron kláštera sv. Benedikt. • **24. 3.** o neděli Květné slouženy mše s zehnaním ratoletů. Při mši sv. v 9 hodin zpíval Chrámový sbor pod vedením L. Koudelky. • **28. 3.** na Zelený čtvrtek v 18 hod. sloužena mše sv. na památku Večeře Páně s adorací od 24 hodin. • **29. 3.** O Velkém pátku v den přísného postu byla adorace od 8 do 21 hod. V 10 hodin se uskutečnila Křížová cesta od Vojtěšky se skautskými oddíly. V 15 hodin se konaly v bazilice Velkopáteční obřady. • **30. 3.** o Bílé sobotě v bazilice opět adorace od 8 do 12 hodin. Ve 20.30 konána Velikonoční vigilie s udílením svátosti křtu čtyřem katechumenům. Hudební produkce celého Tridua zazněla v podání břevnovské scholy pod vedením M. a P. Salákových. • **31. 3.** o Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně byly slouženy mše sv. v 8,

v 10 a 18 hodin. V 8 a v 10 s zehnaním pokrmů.

• **1. dubna 2024** na Velikonoční pondělí slouženy mše v 7.30, v 9.00 se zaměřením na děti /se zpěvy scholy a v 18 hodin. Těž vyšel Velikonoční benediktinský občasník, který redigoje Pater Bruno Giacintov. • **2. 4.** uskutečněna další biblická hodina ve Vojtěšce. Na rozhlasové stanici Vltava vysíláno vyprávění ze života P. arcipata Siostrzonka. • **4. 4.** oslavil Bruno Giacintov 40. narozeniny a týž den večer na TV Noe vysílán z Tereziánského sálu pořad nazvaný Jak potkávat svět s P. arcipatem Siostrzonkem, Jiřím Pavlicou, Lucií Výbornou a Pavlem Helanem. • **7. 4.** při mši sv. v 9 hod. udílena Svátost Křtu. • **8. 4.** oslaven svátek Zvěstování Páně. • **9. 4.** od 19 hodin se konal koncert Consortia Pragense v rámci Břevnovského noctura v Tereziánském sále. • **13. 4.** V 19.30 zazněl v bazilice varhanní koncert v podání Šimona Marušiaka. • **14. 4.** o III. Neděli velikonoční sloužena mše s poděkováním za dar dvacetiletého kněžství P. Cyrila Havla a za dar života P. Bruno Giacintovi k jeho čtyřicátinám. • **21. 4.** sloužena bohoslužba se zaměřením na děti. • **23. 4.** připomenut při mši sv. Vojtěch. • **30. 4.** v předpolí kláštera se bude konat již 21. ročník Pálení čarodějnic s programem od 14 hodin. Na druhý den uspořádán První pivní máj, a to již po deváté. Obě akce pořádá Spolek břevnovských živnostníků.

• **Činnost Břevnovského chrámového sboru.** /Hana Stanková/ Břevnovský chrámový sbor rozhodně nezahál, jak by se některým farníkům mohlo zdát. Ačkoliv uplynulé vánoční období bylo v bazilice sv. Markéty poněkud ochuzené o duchovní hudbu, kterou byli farníci zvyklí slyšet v předešlých letech, tak rozhodně členové sboru nezahál a připravují se na velký jarní koncert v Břevnově, v rámci letošní Noci kostelů 7. 6. 2024. Další koncerty budou provedeny v Olomouci a v Brně. V letošním roce si připomínáme několik výročí našich největších hudebních velikánů. Rok 2024 nám však přináší též možnost uctít italského skladatele Giacoma Pucciniho (1858–1924). Puccini se proslavil především díky svým geniálním operám, ale je méně známo, že za svých studijních let napsal duchovní dílo, které lze považovat za jakousi předehru k jeho úspěšné operní kariéře. Messa di Gloria, zkomponovaná v letech 1878–1880, se svým způsobem vymyká tradičnímu hudebnímu pojetí mše právě díky své “opernosti”, kterou lze vyzorovat jak v dramatickém výrazu celé skladby, tak i ve virtuózních sólových partech a vysokých nárocích na sbor i orchestr. G. Pucciniho lze právem považovat za jednoho z nej-

geniálnějších a nejpřínosnějších skladatelů světové hudební historie. Provedením jedinečného duchovního díla Messa di Gloria Břevnovským chrámovým sborem spolu s Emauzským sborem ve spolupráci s profesionály bychom chtěli připomenout výročí 100 let od autorova úmrtí. Pro Pucciniho mši plánujeme několik provedení, a to v bazilice sv. Markéty v Břevnově při Noci kostelů, dále v Olomouci v kostele sv. Mořice, v Brně v katedrále sv. Petra a Pavla, a ještě na podzim v kostele sv. Salvátora v Praze 1.

Břevnovský chrámový sbor pod vedením dirigenta Lukáše Koudelky uskuteční tento hudební záměr ve spolupráci s dalším rovněž neprofesionálním Emauzským chrámovým sborem s dlouholetou historií a bohatými zkušenostmi, a dále se Symfonickým orchestrem Prahy 8. Výběr sólistů v současné době řeší dirigent Emauzského sboru Markus Flodin a směřuje výběr pro náročnost sólových rolí k pěvcům s profesionální operní zkušeností. Společně nastudování díla Giacoma Pucciniho Messa di Gloria za spolupráce neprofesionálních souborů i profesionálních umělců sólistů vyžaduje více práce a starost, ale i jistě přinese posluchačům, a nakonec i interpretům příjemný a nevšední zážitek při koncertních provedeních.

● **Ze živnostenského spolku.** /Marek Šoltés/ V sobotu 9. března uspořádal Spolek břevnovských živnostníků v hotelu Pyramida po určité odmlce maskarní bál. Téměř plný sál uvítal dvě stovky návštěvníků, kteří se skvěle bavili. Dobrá kapela, krásná výzdoba, bohatá tombola, prostě vše, jak má být.

• **Poslední dubnový den pořádá** Spolek břevnovských živnostníků společně s Městskou částí Praha 6 a Břevnovským klášteřem další ročník pálení čarodějnic v Břevnově na louce mezi klášteřem a Markétskými rybníky. Stánky s občerstvením a drobnými řemeslnými předměty otevírají kolem 14 hodiny. Děti si mohou opékat špekáčky na malém ohýnku. Samotné zapálení hranice, kde upalujeme čtyři zlé čarodějnice, tedy Bídu, Hloupost, Závist a Daně, pak nastane v 17 hodin. Od 19 hod je na programu i živá hudba!

• **Další den proběhne na stejném místě** opět tradiční gastronomický festival První pivní máj, který byl jedním z prvních v Praze, který důsledně představuje pouze malé řemeslné pivovary. Těch je vždy 20, z toho nejméně polovina obměňených. Pivo se bude opět čepovat výhradně do festivalového skla s logem akce, můžete si

pokračování na straně 4

Sousedská atmosféra panovala 22. února v obchodě Pollesí na Bělohorské 89, kde se uskutečnila vernisáž známého obrazu Malí cukráři a jejich velký dort. Někteří čekali raději venku, aby nevznikl nával. Akce se povedla.

9. března 2024 proběhl v hotelu Pyramida maškarní živnostenský bál s velkým množstvím rozdívných masek. Nevešly se ani do společného fotografování, takže jsme s lítostí museli k otěštění zvolit menší variantu. Zato spokojeni byli účastníci, hudba dobře hrála, živnostenská tombola byla obrovská. Ráz pro letošní bál byl "Letem světem". – Tak zase příště!

Fotbalisté Unionu Břevnov mají již několik družstev od nejmenších po nejstarší a pilně měří síly v přátelských utkáních. Na snímku je nejuspěšnější náš střelec Ondřej Novotný, který dal již 22 gólů. V posledním zápase na fotografii je v tradičním červenobílém dresu Břevnova. Naši sice se Spartou Košíře prohráli 6: 3, ale právě Ondřej Novotný si připsal hattrick. /Fota Potulný Břevnovan/.

přinést i sklo z minulých ročníků a nechat si ho opatřit aktuální samolepkou. Akce začíná ve 12 hodin. Jste srdečně zváni.

● **Zprávy úřední. Pojd'te pracovat do volební komise.** Volby do Evropského parlamentu se konají v pátek 7. června od 14 do 22 hodin a v sobotu 8. června od 8 do 14 hodin. Zájemci o práci v okrskové volební komisi se mohou hlásit na odboru Kancelář starosty ÚMČ Praha 6: elektronicky na klevinska@praha6.cz nebo mkisari@praha6.cz, příp. datovou schránkou, s uvedením jména, příjmení, adresy místa trvalého pobytu, adresy pro doručování, data narození, tel. kontaktu. Dále SMS zprávou na tel. 775 415 806 nebo osobně v budově úřadu, Čs. armády 23, 4. patro, kancelář 402 v úřední hodiny nebo po domluvě na tel. 220 189 146 nebo 161. Ustavující zasedání volebních komisí proběhne 17. května v hotelu DAP, Vítězná nám. 4, zároveň bude v tento den následovat školení k zásadám hlasování a způsobu zpracování výsledků voleb. Zvláštní odměna pro členy okrskových volebních komisí činí pro předsedu 2200 Kč, místopředsedu a zapisovatele 2100 Kč, pro člena 1800 Kč.

● **Dobrý den z Břevnovského pivovaru.** /Vrchní sládek Aleš Potěšil/. Rok 2024 nabral na tempu, přečkali jsme letos nezvykle teplé zimní měsíce. Tento čas je pro nás vždy ve znamení bilancování, plánování a vymýšlení novinek. Tou první je určitě fakt, že jsme se rozhodli spojit všechny české klášterní pivovary a zahájit spolupráci. I díky podpoře z Plzeňského prazdroje se v sobotu 27. dubna uskuteční u nás na dvoře Festival klášterních pivovarů. Zde všechny pivovary představí svou produkci, zajistíme k tomu lokální hudební doprovod i občerstvení. Napište si toto datum do kalendáře, určitě se bude nač těšit! Velikonoční svátky jsme zpestřili již našimi tradičními speciály v podobě Kopřivového a Popelčného Benedicta. Novinky plánujeme na příští měsíce. Určitě se můžete těšit na další ovocné kyseláče, Adalbert ALE, IPA z afrických chmelů anebo čím dál více oblíbený NEIPA. Naše síly se však neupínají pouze k vaření piva. Rozšířili jsme prostory pivovaru o nový sklad sladu, tím se nám uvolnilo místo, které chceme využít k nákupu nové technologie, díky které zvýšíme kvalitu i trvanlivost našich piv. Zároveň reflektujeme rostoucí popularitu nízko či nealkoholických piv. A proto ladíme jeden zajímavý, ovocný a nealkoholický produkt, který aktuálně prochází fází testování. Máme toho hodně a jsme rádi, že se můžeme neustále posouvat a vyvíjet, a to jen díky tomu, že vám naše pivo prostě chutná, děkujeme!

● **Děni na Bílé Hoře.** /Zapsal Karel Voplakal/ Bělohorští farníci se v probíhající postní době zúčastňují pátečních i nedělních podvečerních pobožností Křížové cesty v břevnovské bazilice – a ti, kdo se na to cítí, vydrží v prochladém kostele i na následnou večerní mši svatou, případně i na postní adoraci s Výstavem a se svátostným požehnáním. Spolu s břevnovskými farníky se i ti naši z Bílé Hory sešli v bazilice na jubilejní večerní mši svatou slouženou za patera Františka Hochmanna – benediktinského kněze a někdejšího disidenta, který v době totality zažil mnoho šikany a projevů bezpráví od Státní bezpečnosti a který po „Sametové revoluci“ nějaký čas – pokud to narušené zdraví dovolilo – sloužil na Bílé Hoře. Sešlo se velké množství pamětníků z Břevnova i z Bílé Hory. Jeho příbuzní a nejbližší přátelé četli mešní čtení, zazpívali žalm a jeho kněžský spolubratr koncebroval mši svatou spolu se zdejšími faráři Otcem Václavem OSB. Těsně před velikonočním svátkem týdnem se na Bílé Hoře již tradičně konává důkladný úklid kostela i celého poutního areálu – velká pracovní brigáda – jakási „akce Z“, již se obvykle zúčastňuje celá farnost; každý se snaží

všemožně pomáhat podle svých fyzických možností, aby na Velikonoce bylo vše, jak má být.

• **Z iniciativy bělohorských sester** benediktinek se koncem února konala sbírka na zakoupení přenosné náhrady varhan – tak zvaných elektronických „kláves“; potřebnou částku obětaví farníci a sponzoři mezi sebou vybrali v překvapivě krátké době.

• **Každoročně si bělohorská farnost připomíná** a modlí se za své někdejší duchovní správce, kteří zde působili ve dvacátém století. Není bez zajímavosti vzpomenout na ně jednotlivě – tak, jak po sobě ve službě následovali: Prvním z nich byl benediktin **P. Leo Mojžíš**, který byl bělohorským administrátorem do roku 1948; svou službu zde začal přesně před sto lety. Byla to v oné době poměrně vlivná osobnost – jeho zásluhou došlo k prodloužení tramvajové linky z Vypichu až na současnou konečnou stanici na Bílé Hoře. Od jeho smrti uplynulo již 76 let, a tak pochopitelně už není mnoho pamětníků jeho pětadvacetiletého kněžského působení v bělohorské farnosti; z jeho posledních žijících farníků můžeme zmínit snad už jen **paní Emu Novákovou**.

Dalším významným bělohorským duchovním správcem byl **P. Václav Soukup**; nastoupil již v roce 1949. Měl za sebou trpkou vězeňskou zkušenost z doby německé okupace: za svou protinacistickou činnost byl uvězněn již v roce 1943 v koncentračním táboře v Dachau. Ale ani po osvobození si osobní svobody moc dlouho neužil – brzy po „Vítězném únoru“ byl novou totalitní mocí znovu zatčen – tentokrát s největší pravděpodobností za svou úspěšnou pastorační činnost mezi dětmi a mladými lidmi. Po přibližně půl roce vyšetřovací vazby byl podmínečně propuštěn; tehdy se mu na štěstí podařilo uprchnout do zahraničí a tím se vyhnul opětovnému žalářování. S velkým rizikem přešel hranice do Západního Německa a odtud na vlastní přání odešel do křesťanských misíí v tehdejší Belgickém Kongu. Tam v tropických podmínkách misijní stanice úspěšně působil až do té doby, než se po státním převratu zmocnili vlády v zemi levicoví revolucionáři (Mobutu a další). Tehdy všichni evropští křesťanští misionáři byli ze země vyhnáni. Ažyl našel opět ve Spolkové republice Německo, kde pak až do své smrti (1978) působil v jedné farnosti ve Würtenbersku. Nejdéle působícím a pravděpodobně nejvýznamnějším duchovním správcem na Bílé Hoře (1948–1988) byl někdejší docent starozákonních biblických jazyků vynikající lingvista a překladatel knih Starého Zákona na pražské Teologické fakultě Univerzity Karlovy, **P. ThDr. Václav Bogner**. Na Bílé Hoře nejprve pouze zastupoval svého uvězněného předchůdce P. Soukupa, ale po jeho útku v roce 1949 rezignoval na své další působení na Teologické fakultě (která mezitím byla vysídlena z Prahy do Litoměřic a podrobena striktnímu dozoru Státní bezpečnosti, (resp. „Státnímu úřadu pro věci církevní“) – a stal se oficiálním duchovním správcem bělohorského kostela. Podobně jako jeho předchůdce i on se plně věnoval pastorační činnosti, míval více než dvacet ministrantů, podporoval bělohorský chorový sbor, ministrantskou scholu, v neděli sloužil tři mše svaté (farní již v osm hodin, tu druhou o půl desáté zaměřil hlavně na děti, a navíc sloužil ještě večerní mši o půl sedmé). I ve všední dny měl vždy jednu až dvě mše svaté, poměrně hodně navštěvované. Ze svého příjmu podporoval starého varhaníka pana Viléma Hejduka, který měl za trest pro svou skautskou minulost jen minimální důchod. Pan doktor Bogner však ani při náročném pastorační nerezignoval na svou úspěšnou překladatelskou biblistickou činnost: aktivně se účastnil ekumenického překladu Bible; sám přeložil řadu knih Starého Zákona (Knihy prorocké a Žalmy) a své honoráře věnoval na opravy a

údržbu kostela a celého poutního areálu. Podařilo se mu získat i státní příspěvek na nutné opravy, takže kupole kostelního presbytáře dostala jeho zásluhou v sedmdesátých letech měděnou krytinu, která se zachovala dodnes, rohovým kaplím byly vyměněny zetlelé krovy, došlo i k fyzikálně-chemické izolaci jihovýchodní rohové ambitní kaple sv. Jana Nepomuckého (na principu injektáže silikátů do podezdívky a osmózy), která stále ještě dobře funguje. Bohužel na izolaci sousední severovýchodní rohové kaple proti vztlínající zemi vlhkosti už tehdy prostředky nezbývaly, a tak kaple sv. Vojtěcha zůstává dodnes v žalostném stavu (odpadlá omítka, vodní mapy na zdech).

Za svou bezkonkurenčně nejdelší dobu působení v bělohorské farnosti (plných 35 let!) P. Bogner pokřtil, přivedl k prvnímu sv. přijímání, oddával i doprovodil na poslední cestě minimálně dvě generace farníků. V roce 1984 bohužel utrpěl mozkovou příhodu a o čtyři léta později zemřel... Svůj posmrtný odpočinek nalezl na břevnovském hřbitově.

V době jeho prvního onemocnění koncem 50. let jej téměř celý rok zastupoval tehdy již penzionovaný středoškolský profesor náboženství P. Ladislav Fučík z Břevnova, který byl pro svou milou a přátelskou povahu a sympatické vystupování všeobecně oblíbený. Zemřel v roce 1964 a je rovněž pohřben na břevnovském hřbitově – nedaleko od hrobu Karla Kryla.

V letech 1984–88, kdy P. Bogner už nemohl vykonávat kněžskou službu, jej na Bílé Hoře zastupovali jeho někdejší kolegové na fakultě – především jeho osobní přítel **prof. Jan Kubalík** a občas i svatovítský kanovník **Dr. Kotalík** a generální vikář **P. Vaněk**. Nakonec – již v roce 1989 – byl pro Bílou Horu ustanoven nový duchovní správce – hradčanský kanovník **P. Miloslav Vlček**, někdejší svatovítský ceremoniář a sekretář arcibiskupství, který současně působil i v hradčanském kostele u karmelitek. Bohužel za rok poté náhle zemřel – patrně na srdeční selhání – přímo u oltáře „svého“ kostela u karmelitek na Prvním hradčanském náměstí.

Mezitím došlo k „sametové revoluci“ – a do svého břevnovského kláštera se konečně mohli vrátit benediktinští řeholníci, kteří v roce 1990 převzali i bělohorskou duchovní správu. Jako první (asi po dobu jednoho roku zde působil sám tehdejší převor-administrátor břevnovského kláštera **P. Prokop Siostrzonek** OSB a po kratší dobu i **P. František Hochman**, někdejší disident pronásledovaný totalitním režimem; ze zdravotních důvodů však musel brzy rezignovat a zemřel jako důchodce ve Stodůlkách. Bělohorskí farníci velmi rádi vzpomínají na sympatického **P. Augustina Gazdu** OSB a na jeho zdejší působení v letech 1991–97. Byl oblíbený u všech generací, zejména u těch „dříve narozených“. Jeho milé a zároveň příjemně jadrné vystupování dokázalo všechny oslovit. Proto snad všichni byli velmi zklamáni, když se rozneslo, že Otec Augustin se má stát představeným obnoveného kláštera v Rajhradě u Brna. Nechtěli o něj přijít, a dokonce zamýšleli psát petice, aby nám zde byl ponechán. Ovšem zájmy obnoveného kláštera byly přednější; nikdo kromě něj by nebyl schopen zdevastovaný objekt v Rajhradě opravit a obnovit blahodárné duchovní působení tamní klášterní komunity.

V břevnovském klášteře povýšeným v rámci jeho milénia na arcipostavství stanul v jeho čele první arcipostav – hrđina třetího odboje **P. Anastáz Opasek** OSB. Spolu s převorem P. Prokopem Siostrzonkem se dohodli na opětovném dočasném úvazku Patera Prokopa na Bílé Hoře; „dočasný“ úvazek však ve skutečnosti trval téměř čtyři roky. Farníci si Otec Prokop rovněž velmi oblíbili; všem se líbily především jeho originální, nedostižné nedělní homilie i vstřícné, přátelské chování. Vzhledem k jeho náročné

pracovní vytíženosti při funkci zástupce opata bylo nakonec rozhodnuto ustanovit jiného kněze pro Bílou Horu – stal se jím tehdy ještě mladý benediktin **P. Jáchym Zítka**, který zde však zůstal pouze jeden rok a poté působil v jiných kostelích – mimo jiné krátce i u sv. Voršily a u novoměstského svatého Vojtěcha a pak i v zahraničí. Od roku 2001 se posláni bělohorského duchovního správce na čtyři roky ujal **P. Jan Josef Kohl** OSB. Byl to neobyčejně laskavý a obětavý člověk: bez ohledu na svůj pokročilý věk pravidelně navštěvoval všechny nemocné farníky a nosival jim svátostnou útechu. O jeho celkové oblíbenosti svědčí i to, že za ním jezdily na návštěvu celé výpravy jeho bývalých farníků z předešlých působišť. V mládí zažil těžké doby, kdy církev byla (zejména v padesátých letech) tvrdě pronásledována. Jako mladý novic byl nejprve internován v koncentračním klášteře v Hejnicích a poté musel „narukovat“ na časově bližší neomezenou pseudo-vojenskou službu k pomocným technickým praporům (PTP), k tak zvaným „černým baronům“, politicky „nespoléhlivým“ vojákům, jejichž „zbrani“ byla lopata... S nimi se účastnil těžkých nedobrovolných prací na různých „stavbách socialismu“. I po propuštění musel pracovat v podřadných zaměstnáních, než konečně dostal „státní souhlas“ k duchovní činnosti. Prošel pak řadou farností; tou jeho poslední byla právě Bílá Hora. Již v době jeho působení jej občas zastupoval tehdy ještě mladý **P. Benedikt Vojtěch Kolaja** OSB, který se pak stal jeho nástupcem a rektorem bělohorské mariánské svatyně. Stejně tak jako kdysi Otec Jan i Otec Benedikt navštěvuje staré a nemocné farníky; přitom vykonává funkci převora, resp. zástupce představeného celé břevnovské mnišské komunity. Je velmi skromný a pracovitý; ujal se klášterní zahrady a z kláštera v Břevnově na Bílou Horu dochází zásadně pěšky. Jako důkaz své přízně a vděčnosti se za něj farníci společně modlívali po každé mši svaté: „dej mu Pane sílu, aby proměňoval lidská srdce tak, jako proměňuje chléb a víno...“

• **Ze života knihovny na Pohořelci.** /M. Bukvicová/ Zdravím z jarních Hradčan a povím něco o tom, co je u nás nového. Březen byl zahájen přednáškou Z. Lyčky „Jak se žije v Dánsku“ spojenou s promítáním. • **7. 3.** byla tvořivá dílna pí. Volencové na které jsme vyráběli reliéfní dekorace tulipány a věnečky z ruliček toaletního papíru. • **13. 3.** nás potěšila pí. Vilemína, která předvedla tradiční pokrmy a zvyky postního období. Hned druhý den jsme pokračovali v cyklu přednášek o Karlu IV. tentokrát již třetí ve které nám byla představena místa i jeho zakladatelské počiny, a to nejen v Praze. • **20. 3.** jsme měli sraz v ulici Pod Anďelkou u kapličky a prošli jsme se Střešovicemi až ke kostele sv. Norberta, který jsme si mohli také prohlédnout i s výkladem. Dokonce jsme se mohli podívat i na věž. • **21. 3.** Lukáš Kříšťan a Lukáš Minařík křtili knihu *Bestie* v uniformě. Tato kniha je inspirována skutečnou událostí v roce 1926.

A nyní co nás čeká těchto dnůch: 4. 4. čtvrtá část přednášky J. P. Snětívého o Karlu IV. 10. 4. zavaňování s Vilemínou, 17. 4. beseda s překladatelem M. Jakubcem „Můj život s Frankem Zappou“. 18. 4. setkání dvou autorů Jany Ludvíkové a Jana Bauera, které představí své nové romány a pohovory o své tvorbě. 24. 4. bude konat komentovaná vycházka zahradou Kinských pod vedení Pavla Míky, tentokrát se srazem v 17.17 hod. u Horní Lanovky. Duben zakončíme jarní tvořivou dílnou květinových koulí z origami. Jinak o 3. 4. – 25. 4. je v naší knihovně výstava fotek Aleše Dvořáka „Houby, jak je neznáte.“ Přijďte...

• **Přijměte Pozvání na 2. Středověké slavnosti** na Hradčanech dne 25. května 2024 v čase

19. března 2024 se konalo v ulici Na Zástřelu 32 vzpomínkové odpoledne při kterém bylo vzpomenu 135 výročí narození významného pedagoga a skladatele profesora Josefa Františka Píchy, který zde řadu let žil. Mezi řečníky promluvil patriarcha Čs. Církve husitské ThDr. Tomáš Butta.

Při vzpomínkovém setkání byla panu profesorovi odhalena na domě, pamětní deska. Třeba dům znáte. Nad vchodem je velká barevná vitráž s nápisem Mír všem, který možná zachránil za Heydrichiády prof. Píchovi život. Když němečtí vojáci prohledávali domy, důstojníka zrazil český nápis, ale psaný švabachem. Do domu nevstoupili, ač tam byly písemnosti a snad i zbraně.

Nedávná návštěva Spejbla a Hurvínka v ZŠ Jana Amose Komenského v Břevnově vyvolala u prvňáčků veselou náladu. Jenže nedávno... to byl začátek školního roku a dnes už možná leckdo myslí na blížící se letní prázdniny. O této zajímavé základní škole se blíže dočtete na straně 9.

– 9.30 – 19.00 hod., a to v parku Maxe van der Stoela. Akci pořádá – skupina historického a scénického šermu Allgor – www.allgor.cz Již po druhé se udatní rytíři království českého utkají ve velkolepých turnajích a neúprosných soubojích na posvátném místě Hradčanech.

Po celý tento slavnostní den budou řinčet zbroje a zbraně a divák může shlédnout – rytířské turnaje, živou dobovou hudbu, projížďky pro děti na koních, loutkové divadlo, výuku šermu malých princezen a pážat, mistra kata a právo útrpné, ukázky výcviku asistenčních psů, soutěže pro děti, šermířsko – taneční vystoupení, historický průvod, „Příběh Valkýry“ – výpravné šermířské vystoupení, turnaj o ruku princezny, dobovou střelnici z luku a vrhání sekyr, rytířské ležení, ukázky zbraní a jejich vyzkoušení, dobové tržiště...

● **Vernisáž slavného sladkého obrazu /by Zu/** Břevnováci se mohou znovu kochat oblíbeným obrazem maličkých cukrářů a jejich velikého dortu. O historii obrazu, který je připomínkou oblíbené břevnovské cukrárny a okolnostech jeho zmizení a znovuobjevení jsme již psali. Ve čtvrtek 22. února se prodejna bylinných produktů Pollesí, která poskytla obrazu azyl, proměnila v improvizovanou cukrárnu. Laskonky, větrníky a věnečky šly na dračku. K tomu se podávala výborná káva a originální limonády. Hlavní hvězdou večera byl ale obraz, který úderem osmnácté hodiny odhalili majitelé obchodu. Následoval originální příspěvek předsedy Spolku Pro Břevnov Michala Volfa: historii obrazu shrnul v básni, kterou vytvořil pod pseudonymem Marek Pokorný. Rádi bychom se s vámi o tento literární skvost podělili:

Marek Pokorný

Báseň cukrářská

stěhoval se z jedné na druhou stranu.
Obraz, kterým původně freskou byl,
a kterým slavnou cukrárnu majitel si vyzdobil.
Nejdřív pan Lexa a později pan Novák,
z podniknu na Bělohorské byl velký trháč.
A co šlo tehdy nejvíc na dračku?
Jahody, a na ně přidat šlehačku.
O malbu s hosty se dělili
také vlastníci následného Cafě Emilly.
Však jednou, pro laskonku se dostavice,
zjistili jsme, že obraz možná brzy již nevystaví se.
Po malých cukrářích najednou byl velký stesk,
zprávu do světa roznesl i deník Blesk.
Ale jak již všichni víme, dobře to dopadlo,
pan Macků obraz uschoval, ještě, že ho to napadlo.

A když pak skrze pana Krchova a náš spolek
do sebe zapadla řada kolejí,
visí ode dneška slavné dílo v Pollesí.
Závěrem, s pohledem na zdejší sortiment ob-
chodní,
dovolte mi malou poznámku osobní.
Jako duší sportovec jsem se sladkému
vždy spíše vyhýbal,
obraz jsem tak v cukrárně prakticky nevidal.
Mám proto radost, že dílo nyní více si užiji,
neboť produkty přírodní rád častěji pojižji.
Avšak pro dnešní večer, nechť sladkého je lavina,
a ať platí, jak říká Pawlowská Halina,
že nejlepší sport
je kafe a dort.

Vernisáže se účastnila celá řada břevnovských osobností od starosti MČ Jakuba Stárka po vydavatele časopisu Břevnovan Pavla Krchova. Nechyběl ani reportér Blesku. Sousedskou atmosféru vernisáže vám přiblíží fotografie. Autorem je Potulný Břevnovan.

STAROSTA PRO BŘEVNOVAN

Milí břevnovští sousedé,

jaro je tu, venku se otepluje a určitě vám stejně jako mně dělají radost záhony, které postupně rozkvétají. Jestli přemýšlíte, čím si Břevnov ještě vylepšit, podívejte se na nápady, se kterými přišli vaši sousedé, a hlasujte pro některý z nich do konce dubna na webu napadprosestku.cz.

A teď k novinkám z radnice. Šestkový úřad prošel organizačními změnami, které si mimo jiné vyžádal fakt, že městská část bude od 1. července vyřizovat všechny přestupky, které dosud řešil magistrát. Proto jsme museli přestupkový odbor zabezpečit novými zaměstnanci a přesunout do větších prostor. Nově bude přestupkové oddělení v poliklinice Pod Marjánkou v prostorách bývalé jídelny, a to již od 22. dubna.

Pokud se na radnici snažíme vylepšit život na Břevnově, zaměřujeme se hlavně na dopravu, která je největším problémem. Pořád hledáme cesty, jak naučit řidiče kamionů, že přes Břevnov se nejezdí. Vyplatila se spolupráce s policisty, kteří zastavují nákladáky a kontrolují, zda vezou věci pro místní nebo jen projíždějí Prahou. Mezi další opatření pro místní patří nové zóny v ulicích Atletická a Maratónská, kde jsme iniciovali zavedení návštěvnických zón s tarifem 20 Kč za hodinu, abychom regulovali celodenní odstavování aut přespolních.

V březnu proběhlo u nás na úřadě velké setkání k tématu výstavby gymnázia Duhovka a probíhající petice. Účastnila se ho veřejnost, zastupitelé, příznivci i odpůrci stavby. Projekt byl architektky poprvé představen veřejnosti a celou debatu jsme pro nejširší veřejnost přenášeli online. Ta je stále ke zhlédnutí na youtubovém kanálu Prahy 6. Pro všechny zainteresované dodávám, že jde o pozemek, který je určen k zástavbě a již v minulosti zde bylo vydáno stavební povolení pro dům s pečovatelskou službou. Nyní jsme ale opět krátce za bodem nula, kdy se zpracovávají studie, které mají prověřit, zda je místo pro školu vhodné.

Asi jste také stejně jako já zaregistrovali, že prodejna Billa v ulici 8. listopadu ukončila provoz. Jsou to věci, které radnice nemůže ovlivnit. Zjišťoval jsem podrobnosti, ze strany Billy nedošlo k prodloužení nájmu a na jejím místě bude prodejna Albertu. Osobně mě změna trochu mrzí, ale jsem rád, že potraviny v tomto místě zůstanou.

Na jaře jsme zahájili další sérii setkávání radních s občany. Pokud na mě a mé kolegy máte nějaké dotazy, zastavte se 24. dubna v knihovně na Petřínách nebo 29. května v parku na Malém Břevnově vždy od 17 hodin. A těším se na setkání na oslavách svatojanské noci, ať už na Ladronce nebo u břevnovského kláštera.

Jakub Stárek

O ČEM SE MLUVÍ S...

MUDr. Mariánem Hoškem

Milí čtenáři Břevnovanu,

na území MČ Praha 6 se nachází většina ambasad, a proto není náhodou, že se každoročně zvou na velké setkání na farmářských trzích na Kulaťáku pod názvem „Festival ambasad“. Letos to bude 8. června a dá se počítat s hojnou účastí na této již tradiční akci. Radnice zvykne na ni také zvát zástupce našich partnerských měst, mezi kterými již podruhé nebudou chybět přátelé

ze Tbilisi z prestižní městské části Vake, na kterého území leží také České velvyslanectví. Gruzínští partneři nás letos v březnu také pozvali a uvítali na tbiliské radnici. Snažili se nám během tří dnů ukázat, jak funguje jejich hlavní město jak po stránce úřednické, tak další oblasti – sociální a zdravotní, školskou, kulturní. Spolu se starostou Jakubem Stárkem a místostarostkou Marianou Čapkovou a za účasti našeho velvyslance v Gruzii jsme měli možnost vidět velké úsilí o vstup do EU i přes mnohé problémy, které řeší jak v urbanizmu, v dopravě nebo ve zvyšování životní úrovně běžných občanů. Musím vyzvednout velkou pohostinnost i zájem o naše zkušenosti a věřím, že vzájemná spolupráce bude pokračovat. Zároveň jsme si plně uvědomili, že doma žijeme v rozvinuté části světa, v jedné z nejkrásnějších metropolí, v městské části, která se pokládá za skutečně konsolidovanou, klidnou a nejlepší pro život.

Přesto se mi někdy zdá, že v poslední době je cítit v české společnosti určitou frustraci a nespokojenost. Jistě, z médií evidujeme spíše špatné nebo znepokojující zprávy. Slyšíme o černém kašli, hrozícím suchu, o zemětřesení na Tchajvanu, o válce na Ukrajině, prezidentských volbách na Slovensku nebo v USA, o demografické krizi... asi by se dalo dlouho pokračovat. Přesto se domnívám, že svět, ve kterém žijeme, by unesl ještě delší výčet pozitivních věcí, které v porovnání s dobou předchozích generací, ale i dobou nedávnou nelze nevidět. Věřím, že i v Praze 6 je život dobrý nejenom v porovnání s dávnými dobami, ale i ve srovnání s jinými obcemi nebo jinými částmi Prahy. Pozornost k dobrému životu seniorů, rodinám s dětmi, podpoře aktivního a kreativního života všech generací v rámci komunity Prahy 6 je denním chlebem představitelů městské části. Rád zmíním projekt senior taxi, podporu komunitních center, výstavbu a rozšiřování škol a školek, ale také pravidelné setkávání zástupců radnice s lidmi přímo „na ulici“, kde můžeme slyšet bez obalu názory občanů Prahy 6. Ne všechno lze řešit z naší pozice a oceňuji aktivitu starosty a ostatních členů rady, že se snaží komunikovat s představiteli hlavního města Prahy ve snaze řešit problémy našich občanů.

Velikonoční pondělí padlo letos na apríl a kromě několika vtipných zpráv jsem opakovaně slyšel, že v přestupném roce se pomlázka koná obráceně a šlehat budou holky. Přesto nakonec barvily vajíčka a alespoň v mém okolí drželi v rukou pomlázku kluci a dívky s košíčkem dychtivě očekávaly koledníky. To mne ujistilo, že zeměkoule se ještě pořád točí správným směrem. Dobrá zpráva.

Marián Hošek, Místostarosta KDU–ČSL

události – komentáře – názory – události – komentáře – názory – události – komentáře

NA KUS ŘEČI S ING. ARCH. EVOU SMUTNOU**Bude v Břevnově postaveno gymnázium? A kde?**

Vážení sousedé,

preji Vám všem klidné jarní dny, hodně zdraví pod slunečnými paprsky a co nejméně alergií jak na přírodní alergeny, tak na některá rozhodnutí rady Prahy 6.

Poslední týdný je velkým a zásadním tématem Břevnova plánovaná výstavba nového soukromého gymnázia Duhovka, jehož umístění se rozhodla radnice povolit mezi objekty současné základní školy Marjánka a Pod Marjánkou na pozemky, které jsou dočasně Prahou 6 pronajaté soukromé základní škole Duhovka. V současné době do tohoto školského srdce Břevnova dochází každý den 1650 dětí, a to není započítán počet dětí docházejících (ale spíše dojíždějících s rodiči) do MŠ Jílkova. Spolu se studenty proponovaného gymnázia bude denně do území docházet a dojíždět až 2 250 dětí a studentů, a to nepočítám učitele a zaměstnance škol. Tato vyhrcoená situace přiměla radnici nakonec 25. 3. 2024 uskutečnit setkání, kdy byla zastupitelům a veřejnosti představena další varianta projektu gymnázia pro 575 studentů. Jakkoliv chápou rodiče dětí ze soukromé ZŠ školy Duhovka, že obhajují výstavbu gymnázia v těsné blízkosti své základní školy, která je společností Duhovka pronajata městskou částí do roku 2054, nelze přehlížet veškerá negativa, která tato výstavba 24 třídní školy přinese do běžného života místních obyvatel. Stavba gymnázia zcela znemožní jakýkoliv rozvoj stávajících obecních škol o další třídy, sportovní zázemí, když např. ZŠ Marjánka nemá dodnes ani tělocvičnu. Velkým problémem je současná dopravní situace, která zásadně ničí přirozenou obsluhu území a udržitelný rozvoj území vůbec. Každá další výstavba, která generuje neudržitelný nárůst automobilové dopravy, jej více a více znehodnocuje. V tuto chvíli musím, jako urbanistka a členka komise územního rozvoje Prahy 6, nadále s projektem nesouhlasit, a to i v jeho upravené podobě. Odborné důvody mého nesouhlasu, které jsem uvedla i na veřejném projednání, kromě i výše uvedených, zahrnují především předimenzovaný stavební zásah do kvalitního urbanismu Břevnova, nutně kácení velkého počtu kvalitní vzrostlé zeleně a neúnosný nárůst dopravy. Nesouhlasím pak s využitím obecních pozemků pro záměr soukromého investora v době, kdy nejsou uspokojeny potřeby obecních škol a rovněž porušení obecních pravidel městské části při umístování a výstavbě škol, která jsou vyžadovaná u ostatních soukromých investorů. Věřím, že veškerá další jednání pomůžou vedení radnice upřednostnit potřeby a zájmy dětí z obecních škol, které jsou plně závislé pouze na obecním školství a jeho nabídce a zajištění. V tomto směru s naším zastupitelem Janem Chabrem (bývalým radním pro majetek HLMP) vyhledáváme vhodné městské pozemky, které by výstavbu gymnázia umožnily, bez negativního dopadu do území a předáváme je panu Janečkovi (majitel Duhovky). Rovněž bych závěrem ráda požádala ty, kteří trvale odstraňují informační plakátky o výstavbě gymnázia, aby tuto aktivitu ukončili a respektovali tento způsob informování sousedů o stavbě. Pokud máte zájem vyslechnout si argumenty radnice, zastupitelů Prahy 6, veřejnosti, včetně rodičů dětí Duhovky, ale i všech zástupců společnosti Duhovka, použijte odkaz z 25. března t.r. <https://www.facebook.com/Praha6/>

Těsně před Velikonocemi vyzvala opozice (TOP 09, Piráti a ANO) pana starostu Jakuba Stárka ke svolání mimořádného zastupitelstva MČ Praha 6, a to z důvodu rozsáhlé reorganizace Úřadu MČ Praha 6, která byla schválena záměrně formou mimořádné rady, zveřejněné jen pár minut před jejím zahájením. Tuto reorganizaci považujeme za účelovou, protože jejím cílem bylo odvolání několika vedoucích pracovníků významných odborů. Nejzávažnějším krokem je odebrání významu odboru územního rozvoje, jehož hlavním úkolem bylo preferování odbornosti a upřednostňová-

ní zájmů obecních před klientelismem. Věřím, že na základě již druhého výběrového řízení, které bude jistě vypísáno neprodleně v průběhu dubna, bude vybrán vedoucí s odborným vzděláním, tedy stavař či architekt, protože prozatím by to měl být vzděláním právník, bez víceleté znalosti a zkušenosti se stavebními předpisy a aplikací územního plánování.

Ing. arch. Eva Smutná, FEng

**CO NOVÉHO NA OTEVŘENÉ RADNICI?
Participace a transparentnost**

Už jste hlasovali? Za pár dní končí možnost, abyste svým hlasem podpořili ty z Nápadů pro Šestku, které chcete vidět udělané. Z původních 80 radnice po prozkoumání proveditelnosti zařadila 30 nápadů, o kterých hlasujete na adrese www.napadprosestku.cz do konce dubna. Najdete je také v mapové aplikaci gis.praha6.cz.

Břevnovský spolek Nesedím souse-
dím je o kus dál v participačním projektu školního žactva na úpravách vokovického hřiště Na Křídle. Porota projektu Město patří všem ocenila jejich návrhy, a ze všech se vydestiloval jeden společný. Nyní radnice organizuje konzultace s místními obyvateli, aby se vyjádřili k navrženým zlepšením. Například lepší poloha fotbalového hřiště s brankami, nové herní prvky včetně svahové skluzavky, a také stromy.

Aby se předešlo jakýmkoliv pochybnostem o hospodaření v radniční společnosti SNEO a.s., zadala si u protikorupční neziskové organizace Transparency international nezávislý protikorupční audit. Vyšel velmi dobře, přísní analytici samozřejmě našli i pár much, které se hned napravují.

Potěšilo mě, že se k nově doplněnému Etickému kodexu přihlásili všichni zastupitelé. Zavázali se tak například na každém jednání transparentně oznámit, pokud v projednávané věci se žadateli, zájemci, investory a dalšími osobami jednali a o čem. To je dobře, protože staré přísloví praví, že co je šeptem, to je s čertem.

Média a komunikace

Popularita radničního periodika Šestka roste. Již před lety jsme přešli na distribuci pomocí 150 odběrových míst (najdete je na gis.praha6.cz). Je to nejen levnější, ale hlavně vidíme, kolik výtisků si čtenáři skutečně svojí rukou vezmou. Máme tak přesnější čísla o skutečném čtenářském zájmu. A ten stále roste, proto zvyšujeme počet výtisků z 35 000 na 40 000 a počet stran z 32 na 36. Pro srovnání, měsíčník Šestka tak v počtu distribuovaných výtisků předstihne celostátní noviny a časopisy jako Reflex, Marie-Anne, Elle, Respekt, Hospodářské noviny, Lidové noviny, i když srovnávat s deníky, týdeníky nebo čtrnáctidenníky samozřejmě přímo nejde. Šestka se ovšem distribuuje jen v Praze 6! Proto také roste zájem o inzerci, která uhradí značnou část nákladů.

Od dubna také pokračují setkávání veřejnosti s představiteli radnice. Na lokálních mítinkách se probírají místní problémy a občané mají možnost obrátit se na starostu, místostarosty, radní a vedoucí odborů. Například 24. dubna to bude zahrada knihovny Petřiny, 29. května park Malý Břevnov, vždy v 17 h.

Druhým typem jsou ad hoc setkání ke žhavým problémům. Radnice tak narychlo zorganizovala veřejné jednání k objemové studii zamýšleného rozšíření školy Duhovka. Podobně se příslušní radní radili s veřejností o dalším rozvoji parku Lazáro Cárdenase v Bubenči.

Celý systém veřejného setkávání nás učí, že dobrá řešení nepadájí sama z nebe, ale vede k nim cesta diskusí a vzájemného respektu mezi veřejností a zvolenou radnicí.

Oldřich Kužílek, pověřenec pro otevřenost, média a participaci

Hřiště Unionu opět ožilo

Po dlouhé, pětíměsíční zimní přestávce, kdy stovka dětí trénovala v břevnovských tělocvičnách a na strahovských umělkách, se všech pět mládežnických týmů na začátku dubna vrátilo na domácí hřiště. Ještě předtím, na konci března, zde proběhla brigáda, které se opět zúčastnilo mnoho rodičů, sousedů a dalších příznivců klubu včetně hráčů, trenérů a členů výboru.

Na někdejší škváře bývalého Slavoj Břevnov bylo hodně práce především s hrací plochou – na místa, kde je trávník v nejhorším stavu, jsme rozvezli osm tun zeminy, následoval výsev. Přeházeli jsme rovněž kompost, shrabali listy, uklidili v kabinách, vykopali nebezpečná torza železa a betonu. Kdo chtěl, mohl si na závěr opéct buřty, posedět u ohně a kochat se pohledem na vzorně uklizený areál Unionu. Nejmladší brigádníci už to nevydrželi a rozdali si to na dvě branky.

V průběhu zimních měsíců odehrály všechny kategorie řadu přátelských zápasů a halových turnajů, tým dospělých pokračoval ve firemní soutěži zvané Pibfal, kterou rozehrál na podzim a v lednu si připsal první slavné vítězství proti týmu DHL. Výsledkově uspěl i v některých přátelcích: céčko Střešovic porazil 6:0, FC Futsys 8:1, s TJ Březiněves dokázal remizovat 1:1. Nejlepším střelcem týmu je Ondřej Novotný, který v jednom utkání (FC Futsys) vsítil rekordních pět gólů.

Velkou oporou dospělého mančafu jsou fanoušci. Skauti z oddílu Jelení, kteří si pro tento účel zvolili název Ultras Břevnov / Pax et Victoria (Pokoj a vítězství), nechyběli dosud při žádném zápase. K bubnu přidali pyrotechniku, fandit přicházejí i dívky, po každém utkání probíhá děkovačka. „Chceme ukázat, že fandit se dá s vášní, a přitom s mozkiem a bez nenávisti. Proto se například nevymezujeme zle vůči soupeři,“ nechal se „kotel“ Unionu slyšet v Benediktinském občasníku.

Co se týče zápasového vytížení mladších kategorií, schyluje se k založení Severozápadní ligy, jejíž vznik inicioval Union Břevnov ve snaze dopřát žákům fotbal se vším všudy. K dalšímu rozvoji klubu bychom potřebovali víc asistentů k trenérům, abychom mohli přijmout čekající děti a také co nejdříve zahájit rekonstrukci hrací plochy, aby bylo možné trénovat na našem hřišti i v zimě.

Děkujeme všem, kteří se podílejí na obnově fotbalu na Břevnově!

Marek Šálek, Sdružení Tejnka a SK Union Břevnov

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA J. A. KOMENSKÉHO BRZY V NOVÉM KABÁTĚ

Pokračujeme v seriálu představování základních škol na Praze 6. A já jsem velmi ráda, že se v dnešním čísle můžete v pár řádcích dočíst, jaké skvělé prostředí a možnosti pro naše děti nabízí Základní škola a Mateřská škola J. A. Komenského. Škola právě prochází rekonstrukcí, která začala již v roce 2021. Po dokončení rekonstrukce se škola bude pyšnit nejmodernějšími učebnami pro rozličné obory.

Vaše Mariana Čapková, místostarostka pro školství.

Hlavní a významnou aktualitou v naší škole je blížící se a dlouho očekávané dokončení složité rekonstrukce školy, která započala již v roce 2021. To přinese tolik potřebné nové prostory. Pro výuku jsou to kmenové učebny, odborné, moderně vybavené učebny pro výuku jazyků, přírodovědná učebna s mikroskopy, vizualizéry a v neposlední řadě učebna pro výuku aktuálních IT disciplín – robotiku, virtuální realitu, plotry, zpracování videa a hudby. Pro pedagogický sbor velmi potřebné a do této doby chybějící zázemí pro jejich práci – novou sborovnu a kabinety. Tento rok již využíváme novou školní jídelnu a zrekonstruovanou kuchyň, kde

paní kuchařky připravují chutné a zdravé obědy.

Nové vzdušné a moderní prostory pro výuku nás posunou v možnostech dále zkvalitňovat a rozvíjet filozofii a cíle naší školy, protože škola není pouze místem, kde děti získávají nové znalosti a dovednosti, ale je prostředím, ve kterém tráví velkou část svého dětství, je místem setkávání a rozvoje. Snažíme se o to, aby každé dítě mělo možnost pracovat na vrcholu svého potenciálu, a přitom se cítilo dobře a bezpečně. Vlastně se již celá léta snažíme o wellbeing, už v době, kdy jsme toto moderní slovo ani neznali. Víme, že děti, které jsou ve škole spokojené, se mnohem lépe učí.

Náš kreativní pedagogický tým v žácích rozvíjí jejich kritické myšlení, schopnost rozklíčovat příčiny a následky jevů kolem nás, dovednost prezentovat názory, diskutovat, obhajovat, argumentovat, řešit konflikty a neshody, spolupracovat v týmu, nést odpovědnost za své činy, ale také schopnost uvědomit si a převzít odpovědnost jedince ke světu, být inovativní – přicházet s nápady. Vede žáky k tomu, aby si sami vyzkoušeli být hybnou silou, aby zažili úspěch.

Z tohoto důvodu se také zapojujeme do různých projektů. Projekt „Třídnická hodina“ organizovaný vzdělávací organizací CEDU – Centrum pro demokratické učení, který pomohl třídnicím učitelům s plánováním hodin etické výchovy – od 3. ročníku máme zařazený samostatný předmět Etická výchova. Ze stejného důvodu jsme se zapojili do projektu „Výchova k ctí“ Nadace Pangea, neboť vnímáme, že je důležité ovlivňovat klima třídy, vést žáky ke zdravému sebevědomí, samostatnosti a hrdosti.

Kladný vztah ke sportu si mohou děti v prvních až třetích třídách vytvořit díky projektu „Trenéři do škol“, ve kterém je škola zapojena již od začátku, jako pilotní škola. Vždy jednu hodinu tělocviku týdně vedou profesionální trenéři, a děti si tak vyzkoušejí různé sporty.

Dlouhodobě jsme zapojeni do mezinárodního projektu „Ekoškola“, který motivuje děti a učitele k udržitelnějšímu způsobu života a pomáhá jim pozitivně ovlivňovat svět kolem sebe. Ekotým, tvořený zástupci jednotlivých tříd, je prostředníkem mezi žáky a vedením školy, přichází s mnoha nápady, jak vylepšit školní prostředí i jeho okolí, připravuje školní akce. Své zkušenosti již předává dalším školám.

Velká zahrada je využívána k výuce v přírodě. Škola, jako málokterá, má na zahradě potok a les. Potok Brusnice byl revitalizován před šesti lety a loni jsme na pozemku školy vysázeli tisíc stromů v projektu „Malý školní lesík do kapsy“.

Náš školní vzdělávací program má název „JAK poznat a pochopit svět“. Součástí našeho vzdělávacího procesu je projektová a badatelská výuka. Žáci měří a analyzují čistotu ovzduší, zjišťují, na kterém povrchu je nejvíce bakterií, přemýšlí, jak vyřešit problematiku přemnožených holubů ve městě apod. Nyní je pro 8. třídy připraven týdenní projekt na téma I. světová válka, kterým se proloupe veškeré předměty.

Marketing a co k němu patří si zkouší žáci 8. třídy, založili firmu, vytváří výrobky, reklamu, prodej atd. Žáci II. stupně spolu s některými učiteli založili kapelu.

Připravujeme společně komunitní akce, jako jsou „Zahradní slavnost“, „Vánoční besídka“ v kině Dlabačov, kdy vždy vystupují všichni žáci. Pořádáme charitativní akce „Den pro kuře“, „Bubnovačka“ – akce Centra LOCIKA, která upozorňuje na důležitost ochrany dětí před násilím v rodině, různé sbírky na pomoc UA, dětem s ichtyózou apod.

11. června 2024 přijde ta dlouho očekávaná chvíle, a to je slavnostní otevření „Půdní nástavby“. Plánujeme na tento den po poledni „Otevřená dveře“, aby se mohli zájemci k nám do školy přijít podívat.

Mezi námi

v Břevnově 73.

Petr Podpěra

Břevnovská pláň, kdysi nazývaná horou pustou.

Mohlo by se zdát, že takové bádání je činnost ve své podstatě málo namáhavá, docela snadná a dokonce snad i povzbuzující. Kdepak. Všechno je jinak. Právě naopak. Dokonce bych i řekl, že ve většině případů je ve svých koncích mnohé bádání i zatraceně deprimující, když nevíte jak dál a přitom jste se nic převratného ani nedozvěděli. V takových okamžicích je nejlepší zapomenout. Cíleně zapomenout ovšem také snad ani nejde a ve většině případů by to byla také opravdová hloupost, anebo někdy i zločin. Asi nejlepší je nechat všechno volně plynout. Nevíte jak dál? Netrapte se, však ono vás nakonec něco samovolně trkne. Říká se tomu všelijak, třeba inspirace nebo polibek múzy, někdy rovněž podnět. Může se stát, že někdy i odoláte podnětu v něčem se vrtat a některé té dceři starého Dia se zželíte a ona vás trkne, aniž by jeden musel opravdu bádát. Měli byste poděkovat, ale nebojte se, ona vám nenápadně podstrčí zase něco jiného.

To máte jako s tím číslováním domů v Praze. Od malička jsme naučeni, že máme na baráku dvě čísla. Jedno modré, druhé červené. To modré je číslo domu v ulici, to červené pak číslo jak a kdy byl postaven, respektive zapsán v nějakém katastrálním území. To modré se orientuje v Praze podle toku Vltavy, proto se také jmenuje orientační, takže jednička na Bělohorské by měla být k Vltavě nejbližší, ne naopak. Červené číslo začíná nejstarším domem, který byl na tomto území postaven a jmenuje se popisné.

Tak. Zvolil jsem jméno ulice Bělohorská, protože je asi známá každému Břevnovákovi, a až potom, jsem si to ověřoval na internetu, jestli snad nešířím bludy. Okamžitě jsem se poučil o tom, že vlastně nic nevím. Vůbec jsem nevěděl, kde nám ta naše břevnovská ulice Bělohorská vlastně začíná. Celý život jsem se mohl jenom dohadovat. Ona začíná právě tam, kde v ulici Myslbekové tramvaje zdolají pořádný kopec, zahnou doprava a jsou na rovině. Po pravé ruce modrá čísla začínají spořádaně dvojkou, po levé ruce nám jednička chybí. Jenže od té dvojky až po osmnáctku to není Břevnov. Na protější straně, to již Břevnov je, stojí různé budovy, časem spleené v jakýsi komplex, známý jako U zelené brány, podle názvu hospody, která tam sídlí. Vlevo v té budově je dnes novější galerie s kavárnou, vpravo vjezd do dvora, kde nám klukům kdysi za 3.-Kč brousili brusle. Hlavně se to kdysi jmenovalo U Vonásků a býval tam vyhlášený taneční sál, kam chodívala samá elita, samej čupr pardál, jak se zpívá dodnes. Usedlost Malovanka stávala až dole pod kopcem, co je dneska obrovská křižovatka ulic a tunelů, v podobě díry do země.

V ulici Bělohorská, které se kdysi říkalo v Břevnově Hlavní, začíná souvislá zástavba až na Královce, kde v rohovém domě bývala hospoda Na Královce, která se dnes jmenuje samozřejmě jinak, nějak jako po italsku. Odhadem nese ten dům modré číslo 11, jaké nese číslo červené vám neřeknu.

Proč se v tom takhle motám? Inu, nějak bláhově přišlo mi na mysl, která asi budova by mohla být v Břevnově druhá nejstarší? Hned po klášteře. Taková budova by měla nést červené číslo 2. Skutečně si takovou pamatují. Byla to nízká budova vesnického typu, která stávala v ulici Markétská, přilepená k cihlové zdi klášterní zahrady. Dnes již asi nestojí. Hned vedle však na mapě najdete budovu podobného typu, dnes modernizovanou, která nese červené číslo 3. Třetí nejstarší budovou Břevnova asi nebude, když i ta klášterní zeď musí být o něco starší. Ono všechno bude jinak, než jak se traduje.

Podle starých pověstí sešli se u pramene potoka Brusnice český panovník kníže Boleslav II. a svatý Vojtěch, pražský biskup, oba po shodném snu, kde spatřili jelena, který se chtěl napít z pramene, ale bránilo mu v tom spadlé břevno. V místech u pramene Brusnice byl založen první mužský křesťanský klášter v Čechách. Podle zakládací listiny břevnovského kláštera věnoval panovník klášteru i osadu, či vesnici, latinsky villa a území, které je v současnosti známé jako břevnovská pláň. Ta zakládací listina, někdy také jmenova-

ná jako donační, nese datum 14.1.993. Panovník podle ní věnuje klášteru i území, které jej mělo živit. Vesnice i s čeledí a to Břevnov, Veleslavín i Ruzyni. Ergo kládívko ty vesnice musely již existovat a jsou tedy starší jak klášter sám. Panovník pak věnoval klášteru území směrem k jihu a to horu pustou až k rozcestí Žernovice a potom až ke kameni, okolo kterého se přichází k pražskému hradu. Za horu pustou můžeme dnes pokládat asi tak zvanou břevnovskou pláň, kámen, okolo kterého se přicházelo k pražskému hradu, stával nejspíše někde u dnešní Lorety. Prastaré náhrobní kameny a velký menhir se tam našel, když se dělala terasa před Černínským palácem a tyto zbytky jsou dnes zazděny do obvodové opukové zdi. Jeden starý dům se tam dodnes nazývá U Drahomířina sloupu. Kde mohlo existovat rozcestí Žernovice, pojmenované podle toho, že se tam dělaly žernovy neboli mlýnské kameny, se již nedozvíme.

Ačkoliv tedy historie Břevnova sahá dnes více jak tisíc let nazpátek, nejméně ke dni 14. ledna roku 993, jak je psáno, zbylo nám hmotných památek na našem břevnovském území vlastně jen hrstka. Mimo klášter samotný jen několik. Asi tři kaple mimo poutní cestu a několik usedlostí, ale většinu z nich jsme vlastně v Břevnově zdědili, když byly převedeny do Břevnovského katastru až v nedávné době. Ještě v roce 2007 byla vydána kniha se starými fotografiemi pořízenými na Smíchově a v této knize jsou i obrázky starých usedlostí na jižních stránkách směrem od Břevnova, dolů k Motolskému potočku. Musela to být přímo rajská krajina, samé vinice nebo ovocné sady. Několik takových usedlostí stálo přímo na hranici, na hraně kopce, kterému se asi v dávných časech říkalo jen pustá hora. Ona to vlastně stolová hora je, když začíná na východě vrchem Petřín, a na západě končí dnes až tam, kde dnes stojí Hornbach a za ním garáže autobusů.

Takže historie Břevnova je stará dobře tisíc let, zachované staré památky na území Břevnova svou vnější podobou jsou staré jen asi tři sta let. Klášter sám postavil slavný český architekt a stavitel (narozen v Praze 1689), avšak německého původu, Kilián Ignác Dientzenhofer ve stylu vrcholného baroka. Staré usedlosti dole v okolí potoka Brusnice, totiž Petynka a Šleiferka měly pohnutý osud, měnily průběžně svůj podobu a v otázku nakolik jejich současná podoba vůbec odpovídá jejich stáří. Ostatně co je původní a co až barokní na samotném klášteře bylo zapomenuto. Za mého mládí se předpokládalo, že původní klášter stával někde nahoře na kopci. Teprve asi padesát let jsme blíže pravdě. Starou památku tak zůstává i dnes neúplná soustava kaplí známá jako poutní cesta ke klášteru v Hájků. V tomto případě však zanikla sama cesta a skutečně si nedovedu představit, kudy například vedla mezi první a zaniklou druhou kaplí.

Mezi zapsané současné památky Břevnova však patří pět usedlostí, které byly Břevnovu vlastně věnovány nebo snad vráceny až někdy v tomto tisíciletí. Jestliže tedy kníže Boleslav II. věnoval břevnovskému klášteru horu pustou, nelze vyloučit, že tedy jižní svahy této hory patřily původně k majetku kláštera. Později se ukázalo, že právě tyto jižní svahy svou příhodnou polohou byly vhodné pro pěstování vína, které se tady muselo pěstovat po dlouhou dobu. Pokud si pamatují, nejméně dvě vinice pak byly zapuštěny hlouběji do svahu a to nejméně o tři až čtyři metry, oproti hrané kopce. Taková úprava terénu chránila vinici před studenými severními a částečně i západními zimními větry. Objem přemístěné zeminy byl úctyhodný a nemohlo se jednat o krátkodobé práce v době, kdy byly vykonány jen pomocí lidských rukou a zemina přemístěna pomocí koňských povozů. Vinice byly obehnané kamennou zdí. Za mého mládí byl patrný obrys vinice patřící k zaniklé usedlosti Císařka. Na její horní části pak bývalo pole, pod ním lom a pod lomem ovocný sad. Sadař bydlel v jakémsi zbytku po zbořené usedlosti. Horní hranice vinice Císařka vedla těsně podél dnešní hlavní „bruslařské“ dráhy a její terén byl níže asi o tři a půl až čtyři metry. V západní části byl v pravém úhlu vyzděn o délce asi tři krát pět metrů na opracované opukové kvádry jeden roh. Dnes tam odbočuje šikmo dolů rekreační cesta. Kdybyste prodloužili Maštesřovského ulici až k té bruslařské dráze a v tom úhlu začali kopat, ty stěny tam pod zemí stále leží. Možná to sloužilo jako nějaká kůlna nebo viniční domek v horní části vinice, aby se všechno nemuselo stále tahat do kopce. Zbytky západní zdi byly patrné až k Podbělohorské silnici. Zbytky zdi východní, která vedla dolů pod kopec a vedla kolmo na dnešní ulici Tomanovu lze hledat v prodloužení kolmice na dnešní modré číslo 36.

Při východní hraně pusté hory stojí dnes dvě usedlosti. Hybšmonka a Kneislovka. Obě budovy jsou původně barokního charakteru, sloužily kanovníkům od svatého Víta něco jako dnešní rekreační sídla. Do obou byl a je vstup shora, tedy od Břevnova, ačkoliv pů-

vodní červená čísla odkazovala na smíchovský katastr. Zajímavější, pokud se týká stáří je Kneislavka. K budově obytného charakteru přiléhá těsně budova vesnického charakteru, přízemního stylu a vedle ní vstupní brána do zdí obehnaného pozemku, který se táhne dolů až k úpatí kopce. Hned za zdí je terén uměle snížen asi o tři metry. V západním koutu tohoto pozemku stojí kaple svatého Jana Nepomuckého. Sama ta zeď je stará dobře tři sta let a dnes jí míjíme s nevšimavým pohledem, ačkoliv se jedná o jeden z nejstarších zděných objektů dnešního Břevnova.

Autorem té kaple není nikdo jiný než opět z Břevnova známý K. J. Dietzenhofer. V knize o Smíchovu z roku 2007 je i fotografie vnitřku této kaple a na té fotografii je interiér vybaven oltářním obrazem, sochami i kostelními lavicemi. Pravděpodobně kaple sloužila jako objekt, ve kterém se konaly pravidelné bohoslužby pro čeledí okolních vinic a sadů. Pod kaplí stojí potom ještě patrový dům, který je obýván dodnes. Nad tou zdí kdysi ještě vyčnívala vyšší, úzká stavba, o které se v okolí říkávalo, že to bývala sušárna švestek.

Dále pak, směrem k západu stojící usedlost Spiritka je v současnosti pouhou replikou původní usedlosti a slouží jako hotel pod správou ministerstva vnitra. Po válce postupně chátrala, až nakonec byly její rozpadající se budovy majetkem městského výboru KSČ. Jako nejceněnější byly prý její vinné sklepy. Obytná budova Spiritky byla původně stavěna z opuky, která postupně zvětrala a celá budova začala sjíždět po svahu. Proto byla koncem osmdesátých let zbořena a nahrazena replikou.

Nejvýchodněji položenou usedlostí je Hybšmanka. Ta nese svoje jméno po Marii Anně Hübschmannové, která jí zdělila v roce 1751 po svém příbuzném, který býval děkanem. Dům stojí opět na hraně kopce a pod ním bývala zahrada a také hospodářské budovy. Protože pozemky v okolí bývaly v majetku statku hlavního města Prahy, byly prý rozparcelovány na zahrádky. Těsně po válce nic rozparcelováno nebylo, alespoň si na nic podobného ani nevzpomínám. Posléze potom, jak pod Hybšmankou, tak i na východ od ní bývaly zahrádky. Ve stráni pod Hybšmankou stávala ještě patrová budova, prý původní vinný lis, nazývaná však jako čeledník. Ta byla nakonec zbořena a nahrazena soukromou rezidencí, prý bez povolení památkářů. Inu, ani statut národní kulturní památky smutnému osudu mnohdy nezabrání. Hybšmanka byla Břevnovákům známá svou předzahrádkou, na které mívali uprostřed květinových záhonů model starého hradu. Kde kdo se tam na to chodil dívat.

Hned vedle Hybšmanky, na její východní straně, bývala na přelomu předminulého a minulého století velká pískovna, jejíž podobu zachytil K. J. Liebscher. Jeho jméno známe nejspíše jako spoluautora velkého obrazu z petřínského bludiště. Posléze toto území obsadili zahrádkáři, které bylo možné rozdělit na Hornáky a Dolňáky. Horní zahrádky začínaly hned u dnešní Atletické ulice, ale byly asi o dva metry níže, takže se vcházelo po schodech. Ty dolní byly pod stěnou někdejší pískovny a jejich majitelé užívali jeskyně jako zahradní domky. Krátce, asi pět let po nástupu tohoto tisíciletí, byly zřejmě vyřešeny majetkové i katastrální záležitosti tohoto území a místo pískovny tam stojí řada nenápadně se tvářících, avšak luxusních, řadových rezidencí. Aby nedráždily pohledem sousední čtvrti Prahy, rostou na jejich střeších i stromy. Směrem na druhou stranu mají výhled k nezaplacení.

Ještě relativně nedávno byl celkový vzhled krajiny zcela jiný. Před sto léty jste nenašli od Strahova až po Šafránku nikde žádný les. Jen v zahradě Kneislavky, pod kaplí, byla skupina vzrostlých borovic a umělý dolík u Ladronky byl již koncem devatenáctého století zarostlý malým modřínovým lesíkem, který v současnosti viditelně odumírá. Co v tom dolíku kdo vlastně kdy kupal, mě sice vrže v hlavě, avšak nic nenapadá. To ať badá někdo jiný.

REALITNÍ AGENTURA

Šolc REALITY s.r.o

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45

tel.: 233 357 071, 233 352 063

mobil: 602 361 733, 602 611 205

e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

Mladý sloupek

Nikola Činčurová

Pondělní elegie

Někdy zní jako requiem
někdy se spolu světlem opijem
kouzlo pozdního odpoledne
Jako bych slyšela na trubku hrát jazz
molekuly prachu na notové osnově
paprsků slunečních

Yes!

Tančíme spolu
vírem sladké vůně tlení
nahoru dolů
napříč po jeseni
Nevhodné tóny podzimních smutků
počkají stranou
Do pondělí

(Praha - Dejvice 22. 10. 2018)

NOVĚ OTEVŘENÝ
salon a obchod
pro vaše chlupaté přátele

Adresa:

Za Pohořelcem 695/4, Praha 6 - Střešovice

Tramvaj č.22, 25 - stanice Malovanka

(Ulice Bělohorská x Myslbekova)

+420 602 613 101 www.4tlapky.info 4 Tlapky

- Střihání psů a koček
- Základní veterinární ošetření
- Chovatelské potřeby a poradenské služby

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU - PŘIPRAVUJE BOHUMIL DUŠEK

Majitel a architekt známé břevnovské vily Rothmajer byl zákem – viz tajenka.

Pomůcky go, etalony Oheh	Citoslovce syčení	Ženský hlas	Část ČR	●	Divadelní hvězda	Tamta	Značka kusu	Mající velké oči	Pružiny	Citoslovce pochopení	Tohle	●	Protiklad	Kulovitá bakterie	O co	Dětská stavebnice	Opuchlina
Domácky Samuel				Dokončit kopání Koupací nádoby								Kolem					
1. část tajenky												Množství Podpora					
Pokrm							Druh papouška Žlutohnědá barva				Potom Rachocení				Japonská hra Kolkolem		
●	Kočkovitá šelma	Staré zájmeno Symetraly				Mušské jméno Zámezí				12 měsíců Zábava			Přístavní zařízení Zápor				
Hony					Slovensky jaká Popravčí				Český reformátor Arabské jméno				Hovorový souhlas Zde		Pozbývat	Zahradní skalka	
Vysoké karty				Domácí pták Mobilní telefon				2 část tajenky Tažné zvíře									
Osobní zájmeno				Druh záření Sibiřský veletok			Domácky Olga Evropské pohori				Značka lutecia Německé muž, jm.			Oddělení nemocnice Vápencové území			
●	Řídící tyče	Vyměšek těla Povel kočího				Snad Stupeň v judu			Zn. plošné míry Slovenská sázk. otáz.				Citoslovce klapání Čidlo zraku				
Zřícenina u přehrady Seč					Spojka Předpona				Obchodní akademie Evropská komise			Pracovati s pluhem Římsky 999					
3. část tajenky																Anglická předložka	
Základní měřidla								Vesmír								Značka tantalu	

TTajenka: SLOVINSKÉHO ARCHITEKTA JOSIPA PLEČNIKA

CHIRŠ BĚLOHORSKÁ

CENTRÁLA PRO PRAHU 6 po - pá: 10.00 - 18.00

🏠 Bělohorská 85, Praha 6

☎ 299 144 444

✉ belohorska@chirs.cz

📱 chirs.belohorska

jsme tu
pro vás již
21 let

15 LET PRÁZE
S NEMOVITOSTMI
NA PRAZE 6 + 5 A OKOLÍ

**PRO NAŠEHO KLIENTA
HLEDÁM VILU A ČINŽOVNÍ
DŮM NA PRAZE 6**
Ing. Pavlína Rejtharová
ředitelka pobočky, tel.: 737 780 071

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

REZERVACE

**PRAHA 8 – KARLÍN,
UL. SOKOLOVSKÁ**
Pronájem bytu 3+1, OV, cihla,
1. patro, výtah, cca 140 m²
Pob. Bělohorská | Tel.: 737 780 071

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

**PRAHA 3 – ŽÍŽKOV,
UL. BOŘIVOJOVA**
Prodej bytu 1+1, OV, cca 42 m²,
přízemí, sklep
Pob. Bělohorská | Tel.: 777 333 190

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

**PRAHA 6 – BŘEVNOV,
UL. NAD KAJETÁNKOU**
Prodej bytu 1+kk, DV, 31 m², cihla
2. patro, sklep, k rekonstrukci
Pob. Bělohorská | Tel.: 608 560 506

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

**PRAHA 4 – MODŘANY,
UL. DAŠKOVA**
Prodej bytu 1+kk, DV, 29 m², panel,
1. patro, po reko, kuchyně, zateplený
Pob. Bělohorská | Tel.: 608 560 506

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

**KLATOVY,
UL. LUČNÍ**
Prodej bytu 2+kk/T, OV, cca 75 m²,
cihla, 3. patro bez výtahu, sklep
Pob. Bělohorská | Tel.: 737 780 071

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

REZERVACE

**PRAHA 1 – MALÁ STRANA,
UL. KARMELOTSKÁ**
2x nebyt. jednotka - prodej podílu
Pravidelný příjem z pronájmu
Pob. Bělohorská | Tel.: 777 333 190

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

**ŘEVNICE,
UL. HUSOVA**
Prodej RD 7+kk, 3x koupelna,
šatna, výhled, pozemek 1 140 m²
Pob. Bělohorská | Tel.: 737 780 071

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

**VRANOVICE U BŘÁS,
OKRES ROKYCANY**
Prodej stavebního pozemku,
1166 m², elektřina, studna
Pob. Bělohorská | Tel.: 737 780 071

CHIRŠ
REALITNÍ KANCELÁŘE

REZERVACE

**PRAHA 6 – BŘEVNOV,
UL. ŠLIKOVA**
Prodej garáže 11 m²,
systém automatického založení
Pob. Bělohorská | Tel.: 777 696 354

ZAK

Půjčovna vozíků

V ZAK najdete nabídku **přívěsných vozíků** a pomůcek pro snadnější přepravu těžších i lehčích nákladů vč. rudlů a plošinových vozíků

Hostivice

+420 728 620 985

www.zak-pujcovnavoziku.cz

info@zak-pujcovnavoziku.cz

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

NAŠE GRATULACE

20. dubna 2024 oslavil pan Ing. arch. Karel Závora z Břevnova 97 let. Je letitým členem Břevnovského živnostenského spolku, rád vzpomíná, třeba na službu vojenskou nebo na léta, která prožil jako jeden z autorů a tvůrců pražského metra. Společensky aktivnímu sousedovi přejeme stálou dobrou náladu a pevné zdraví. Za spolek a redakci

Mgr. Pavel Krchov

OZNÁMENÍ

21. února 2024 nám odešla paní profesorka Dagmar Štěpánková. V ten den jsme sepisovali pro ni blahopřání k narozeninám, 31. 3. 2024 by jí bylo 90 let. S láskou vzpomínáme a paní třídní profesorko: „Děkujeme.“

*Studenti 4.C Gymnázia
Jana Keplera v letech 1976 – 1980.*

VZPOMÍNKA

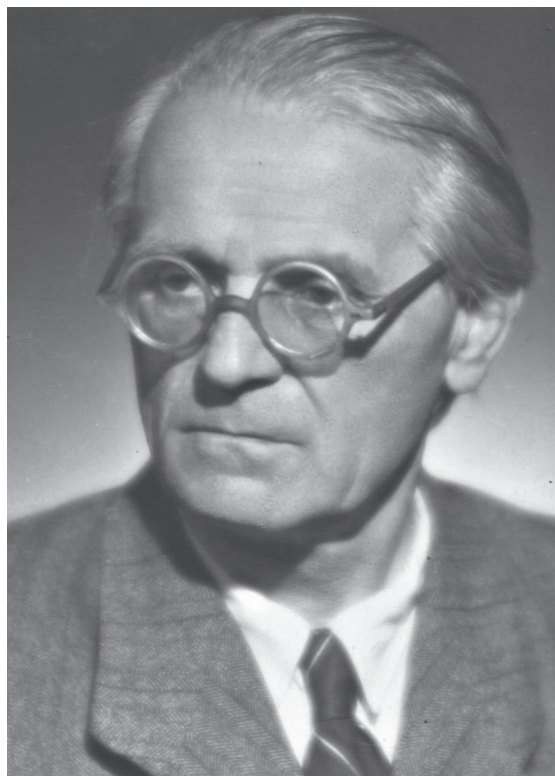
Dne 19. března uplynulo 135 let od narození významného břevnovského občana pana Josefa Františka Píchy, který byl povoláním pedagog, skladatel duchovní hudby, sběratel středověké židovské hudby, varhaník, lektor církevního zpěvu a jeden z čelných prvorepublikových představitelů Církve československé husitské. V úterý 19. 3. v 16,00 byla odhalena jeho pamětní deska na domku, kde kdysi bydlel v břevnovské ulici Na Zástřelu čp. 969 /32. Při této vzpomínkové akci promluvil o jubilantovi a jeho aktivitách m. j. patriarcha Čs. Církve husitské ThDr. Tomáš Butta: Vážení účastníci tohoto setkání, sestry a bratři, přišli jsme do těchto míst, abychom vzpomněli na toho, kdo zasvětil svůj život své vlasti, své církvi, a především oslavě Božího jména hudbou – na Josefa Františka Píchu. Je tomu dnes právě 135 let od jeho narození.

Patřil k zakladatelské generaci Církve československé husitské a byl blízkým spolupracovníkem dr. Karla Farského, prvního patriarchy naší církve. Jeho hudební dílo stále žije, neboť prof. Pícha je autorem hudební části Liturgie podle dr. Karla Farského, která se nepřetržitě slouží v našich sborech na nejrůznějších místech. Je tvůrcem i dalších hudebních děl a bohoslužebných zpěvů. Byl inspirován gregoriánským chorálem, pravoslavnými zpěvy, židovskou hudbou, duchovními i lidovými písněmi. O jeho hudební tvorbě napsali své práce například Jiří Pospíšil, Jan Pinc, Slavomír Pícha, jeho syn, nebo Zdeněk Kovalčík, celocírkevní kantor, který si jeho hudební tvorby velmi považuje.

Bratr Pícha se narodil 19. 3. 1889 v jihočeském Husinci, v krajině s živou tradicí M. Jana Husa a husitství. Před vstupem do Církve československé působil jako sbormistr v katolickém kostele v Husinci a později ve Vodňanech. Vědomě navazoval na utrakvistickou tradici, která v jihočeském kraji nebyla zapomenuta, a zaváděl tak do bohoslužby zpěv v českém jazyce. Poprvé uvedl tzv. husitský Otčenáš s nápěvem z Jistebnického kancionálu v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Husinci. V letním čase po domluvě s paní starostkou města Husinec uspořádáme odhalení pamětní desky J. F. Píchy také na rodném domě v Husinci. Karel Farský bratra Píchu povolal do Prahy, kde vyučoval bohoslovce církevnímu zpěvu a hudbě. Věnoval se hudebnímu životu v náboženské obci v Praze – Dejvicích, kde hrál na varhany s píšťalami ve tvaru tzv. husitského slunce.

S prof. Aloisem Tuháčkem vytvořili obsáhlou bohoslužebnou knihu pro naši církev, která byla vydána jako celek po 2. světové válce za patriarchátu Františka Kováře. Obsahuje mnohé liturgické části a zpěvy zhudebněné právě Josefem Františkem Píchou. V současnosti pracujeme na vydání nové Bohoslužebné knihy Církve československé husitské – IV. dílu se zpěvy s využitím tvorby prof. Aloise Tuháčka a prof. Josefa Františka Píchy. Na této práci se podílí dr. Zdeněk Kovalčík, Mgr. Petr Trunec, dr. Tomáš Novák a další. Rádi bychom Píchovu hudební tvorbu na slova žalmů a dalších liturgických textů uvedli znovu ve větší míře do bohoslužebného a hudebního života v naší církvi. Kéž Bůh tomuto dílu požehná!

Děkuji vám všem, kteří jste se přičinili o zhotovení této pamětní desky a uspořádání tohoto setkání. Děkuji panu Bohdanu Píchovi, vnukovi. Děkuji dr. Martinu Jindrovi za slovo a vám všem, kteří jste do těchto míst dnes přišli, abychom si připomenuli tohoto českého skladatele a hudebníka. Jsem rád, že se tato akce uskutečňuje právě v Roce české hudby, neboť i prof. Pícha k ní svým významným dílem přispěl, s láskou ji rozvíjel a předával druhým.

Pavel Krchov: Sokolové před letošním XVII. sletem

V minulém čísle jsme si prostřednictvím zápisků Ing. Břetislava Haláška připomenuli výstavbu sletového stadionu na Strahově a seznámili se stručně se slavnými sokolskými slety za 1. republiky. I dnes budeme pokračovat zápisky B. Haláška a začneme XI. sletem v roce 1948, který byl vyvrcholením sokolské činnosti. Ta ovlivnila většinu občanů republiky. Dodnes na českém venkově stojí budovy se sokolíkem ve štítě a každý ze střední a starší generace pozná, že to byla či je sokolovna, nikoliv tělocvična, budována našimi předky.

XI. SLET r. 1948

Již krátce po válce byly zahájeny velké stavební práce na sletišti i v jeho okolí. Byly postaveny obě postranní tribuny – jižní i severní. Tyto dvě značně vysoké železobetonové stavby provedla firma Lanna a firma Ing. V. Mrha. Tím se po vybudování tradiční dřevěné členské tribuny o 2 patrech celá plocha sletišť uzavřela do obrovského talíře a jeho kapacita dosáhla 250 tisíc diváků.

Pozadu nezůstaly ani Dopravní podniky, dříve Elektrické dráhy hl. města Prahy, které musely dopravit statisíce diváků a cvičenců na sletišť ve velmi krátké době. Rozhodli se proto k radikálnímu řešení: Pro tramvaje přijíždějící přes Pohofelec bylo postaveno červené nádraží Dlábačov a pro tramvaje jedoucí od střešovické vozovny se vybudovalo modré nádraží Královka na ploše bývalého velkoskladu dřeva pana Zentnera. Každé z obou nádraží mělo 3 nástupiště s příchody a odchody pomocí kovových mostů. Doprava ze strany Smíchova byla řešena.

S nácivkem sletových vystoupení se začalo v sokolských jednotách již počátkem roku 1946, takže v létě roku 1947 již probíhaly župní slety. Právu cvičit na sletu předcházely velmi přísné vyřazovací zkoušky. Přesto rok 1948 přivedl na slet nebyvalé množství cvičenců. Žádný z dosavadních sletů ovšem nebyl tak bolestně vytožen jako jedenáctý a žádný nebyl připravován s takovou láskou a s takovými obětmi jako on. Nadšení trochu pohaslo po únorovém komunistickém puči, a ještě více po abdikaci presidenta Beneše. Má ještě smysl dělat slet? Stačilo pár dní nové komunistické vlády, aby bylo jasno, že nastává konec Sokola. I kdyby zůstalo jméno, duch Sokola není možný pod diktaturou, bratrství není možné, kde je příkazem třídní nenávisť. Přesto bylo rozhodnuto slet dokončit, a to také proto, aby nám a zejména mládeži zůstala na Sokol vzpomínka co nejkrásnější. Autoři sletových skladeb vytvořili díla náročnější než jindy a krásnější. Ženy se nemohly nasytit „Harmonie pohybu“ od Boženy Matějovcové a čím déle ji cvičili, tím vroucněji ji prožívaly. Cvičení s bílými kroužky od stejné autorky se stalo radostí dorostenek. Poprvé v dějinách sletů se opakovalo cvičení z minulého sletu: byl to slavný REJ ŽEN pro 30 tisíc cvičenek. Další zvláštností se stalo obecenstvem vyžádané opakování cvičení žen s kužely. Když je ženy docvičily v poslední sletový den jako poslední sokolské číslo, na okamžik nastalo v obrovské prostoře sletišť – ticho, okouzlení, dojetí. Cvičenkyně v úplně promočených úborech, přilnutých k tělům se chvěly zimou v mrazivém dešti, na rtech úsměv z dobře provedeného díla, na tvářích slzy loučení. Ale souhlasily s opakováním a zacvičily ještě vroucněji než poprvé.

Z cvičení mužů, kteří nastoupili při tradičním Sukově pochodu „V nový život“ zaujalo dokonalé provedení Medunových prostných. Stejně úžasně působila Serbusova Prostná pro zdatné mladé muže, kteří velmi obtížnou skladbu bosí, pouze v modrých trenýrkách překrásně zacvičili.

Na sletu všem sokolům, i ohromné většině národa chyběl v presidentské loži prezident Beneš. Byly to starší žákyně, které po

svém cvičení a odchodu bránami pod tribunami začaly volat: Ať žije prezident Beneš! Při odchodu všech dalších cvičících sokolů se toto sborové zvolání opakovalo za obrovského ohlasu všech diváků. Toto se opakovalo mnohokrát při tradičním průvodu všech sokolů Prahou. Opět se potvrdila jednota Sokola a národa.

Slet skončil a komunistická strana a vláda si už nepotřebovaly ukládat zdrženlivost. Nastaly persekuce, vylučování a věznění sokolů. Sletem de facto skončil Sokol v Československu. Ale splnil své poslání: byl rozloučením slavným a nezapomenutelným a byl slibem návratu.

Tyršův odkaz z předminulého století se do roku 1947 rozrostl na 52 žup v Československu a dvě župy v zahraničí. Hmotný majetek sokolských jednot, jehož se zmocnili komunisté svým pučem v roce 1948 byl daleko větší, než byl sokolský majetek, jež ukořistili nacisté po roce 1939 na území Protektorátu a který byl pojištěn u Pražské městské pojišťovny na 1 miliardu předválečných československých korun.

Likvidace Sokola začala postupně po sletu vylučování i věznění některých vedoucích činovníků. Činnost jednotlivých jednot byla pomocí tzv. akčních výborů přímo i nepřímo tlumena. Některé jednoty byly osazeny odborovými organizacemi některých národních podniků, jako kupříkladu Sokol Střešovice byl zabrán Tatranem.

V roce 1952 byla po vzoru Sovětského svazu veškerá tělovýchova a sport podřízena jednotné státní instituci – ČSTV. Ve snaze navázat na tradici všesokolských sletů, samozřejmě bez sokolské ideové náplně, začaly se podle vzoru SSSR organizovat spartakiády. První Československá celostátní spartakiáda byla v roce 1955. Stavebně se sokolský stadion změnil výzdobou, místo dřevěných šaten se v roce 1965 dohotovila výstavba šaten panelových, které do dnešní doby slouží jako studentské koleje. Také namísto dřevěné členské tribuny byla postavena železobetonová tribuna. Spartakiáda se na rozdíl od 6leté pauzy u sletů konala podle komunistických pětiletok každých 5 let. V roce 1970 se v souvislosti se sovětskou invazí do Československa nekonala vůbec. Takže další proběhla až v roce 1975 a úplně poslední byla v roce 1985. V roce 1990 se měla konat další, sedmá, byly připraveny skladby, nácivky, probíhaly leckde obvodní sevcivé, ale nakonec byla zrušena.

Původní Sokol měl velkou naději na obnovení své činnosti již během pražského jara v roce 1968. S uvolněním politického života u nás došlo v květnu 1968 na Slovanském ostrově k celostátnímu sjezdu všech sokolských žup, na který přijelo tisíce sokolů i ze Slovenska. Hned se ustavil prozatímní výbor ČOS byly dány instrukce k zahájení cvičení v jednotách i za účelem konání XII. všesokolského sletu, který měl být již v roce 1970. Skutečně i v Sokole Břevnov, jakož i v Sokole Dejvice I. a II. a Bílé Hoře byla cvičení okamžitě zahájena. Do střešovické sokolovny však komunisté z Tatranu Sokoly odmítli vpustit. Pochopením ředitelky základní školy Norbertov začali střešovičtí Sokolové cvičit ve školní tělocvičně.

Velké naděje Sokolů však byly zmařeny v srpnu sovětskými tanky. Takže na svůj XII. slet musel sokolský stadion čekat až do roku 1994, kdy byl uspořádán vlastně poslední všesokolský slet na tradičním sletišti na Strahově. Další XIII. slet v roce 2000 se však již musel konat na vedlejším stadionu Evžena Rošického.

/Pokračování příště/

Spolek břeňnovských živnostníků zve všechny Břeňnováky i ostatní

30. dubna 2024 k břeňnovskému klášteru na

BŘEŇNOVSKÉ JARNÍ ČARODĚJNICKÉ TRHY
a na tradiční

**21. BŘEŇNOVSKÉ
PÁLENÍ ČARODĚJNIC**

**ZACÁTEK TRHŮ VE 14 HODIN
UPÁLENÍ ČARODĚJNIC V 17 HODIN
KONEC AKCE VE 22 HODIN**

• ŘEMESLNÉ A FARMÁRSKÉ STÁNKY • POSEZENÍ V KRYTÉM STANU • DĚTSKÉ ATRAKCE • VEČER ŽIVÁ HUDBA
• MOŽNOST ZAKOUPENÍ A OPEKÁNÍ BURŤŮ • O OHĚNÍ SE STARÁ 175. SKAUTSKÝ ODDÍL JELENÍ

1. 5. 2024 se na vás budeme těšit
na stejném místě na festivalu pivovarů

Akce se koná pod záštitou starosty MČ Praha 6 pana Jakuba Stárka.
Akce se realizuje za finanční podpory Městské části Praha 6.

www.spolekbrevnovskychzivnostniku.cz

najdete nás na

breňnov_zije

SPOLEK BŘEŇNOVSKÝCH ŽIVNOSTNÍKŮ VÁS SRDEČNĚ ZVE

1. 5. 2024 od 12–20 hod.

NA LOUKU U BŘEŇNOVSKÉHO KLÁŠTERA V PRAZE 6 NA

**20 MINIPIVOVARŮ Z CELÉ ČR
NA ČEPU VÍCE NEŽ 80 DRUHŮ PIV**

**SOUTĚŽE PRO VŠECHNY • OBČERŠTENÍ • ATRAKCE PRO DĚTI
ŘEMESLNÉ A FARMÁRSKÉ STÁNKY • POSEZENÍ V PIVNÍM STANU**

BESEDA O ČESKÉM PIVĚ S ODBORNÍKEM

**PIVO BUDE ČEPOVÁNO POUZE DO FESTIVALOVÉHO SKLA S LOGEM FESTIVALU PRO
AKTUÁLNÍ ROČNÍK, KTERÉ MŮŽETE ZAKOUPIT NA OZNAČENÉM STÁNKU NEBO NA STÁNCÍCH
JEDNOTLIVÝCH PIVOVARŮ. SKLO JE NEVRATNÉ. PLATBA POUZE V HOTOVOSTI.**

Akce se koná pod záštitou starosty MČ Praha 6 pana Jakuba Stárka.
Akce se realizuje za finanční podpory MČ Praha 6.

www.prvnipivnimaj.cz

breňnov_zije najdete nás na

**TO NEJLEPŠÍ
NAKONEC**

Povedlo se. Většina účastníků živnostenského balu v Pyramidě /9. 3. 2024/ byla zvěčněna. Však těch plesů, kromě maturitních, jest v Praze 6 poskrovnu. Arciť konec dobrý, všechno dobré. A kdyby někdo hledal předsedu Břeňnovského živnostenského spolku Marka Šoltése, tak je to ten muž stojící uprostřed v modré kšiltovce.